

הנערה עם ברדס העץ

יפן

בכפר קטן בארץ יפן, לפני שנים רבות, חי איש עם אישתו. זמן רב הם חיו טוב והרוויחו יפה מעבודתם, אך באו זמנים קשים ולא נשאר להם רכוש כלשהו. הייתה להם בת אחת, יפה כמו אור הבוקר. השכנים היו נחמדים מאוד ומוכנים לעזור לזוג, אך אלה חשבו, שמאחר שהכל השתנה בחייהם הם יחפשו מזל במקום אחר. וכך יום אחד הם יצאו מהכפר יחד עם בתם. במקום החדש האם והבת דאגו יפה לבית ולגינה אך הבעל ישב ללא נייע במשך שעות ורק חשב על הגורל המר שלהם ועל החיים טובים שהיו להם בעבר. מיום ליום הוא נעשה אומלל יותר ובסוף נשכב למיטה ולא קם יותר. האם והבת בכו מרות אחרי מותו והתאבלו במשך חודשים. אך יום אחד האם הביטה על בתה והרגישה שזו נעשתה עוד יותר יפה

מאשר קודם. בדרך כלל היא הייתה שמחה לראות זאת, אך עכשיו, כשהן היו רק שתיים לבדן בעולם, פחדה שדבר מה רע עלול לקרות לבתה. כמו אמא טובה היא ניסתה ללמד את בתה את אורחות החיים והעסיקה אותה כל הזמן כדי שלא יישאר לה זמן לחשוב על עצמה. הבת הייתה נערה טובה והקשיבה היטב לאמה וכך עברו שנים אחדות. אך יום אחד האם חלתה. תחילה לא שמה לב למכאוביה, אך אלה נעשו גרועים מיום ליום והיא הבינה שלא נשאר לה כבר הרבה זמן לחיות. היא קראה לבתה והסבירה לה שבקרוב תישאר לבדה לגמרי בעולם ואיש לא יוכל לדאוג לה. ומאחר שלנשים יפות היה קשה יותר לחיות בשלום מאשר לאחרות, היא ביקשה ממנה לשים על ראשה ברדס עץ, שתמצא בחדר הסמוך, ושיכסה כמעט את כל פניה. הבת עשתה כך וכל יופייה היה מוסתר תחת ברדס עץ שכיסה את שערותיה היפות ואת חלק מפניה, כך שיכלה לעבור בהמון בלי

שמישהו יביט עליה פעמיים. האם ראתה שבתה מילאה את בקשתה, נשכבה רגועה ומתה.

הבת בכתה ימים רבים, אך בסוף הבינה שעכשיו איש כבר לא ידאג לה והיא חייבת לחפש לה עבודה. היא לא מצאה כלום בסביבה הקרובה ולכן ארזה את חפציה בחבילה והלכה, עד שהגיעה לביתו של אדם בעל שטחים נרחבים בסביבה. שם היא עבדה קשה מבוקר עד ערב. כל לילה כשנשכבה במיטה הייתה שקטה כי לא שכחה את מה שהבטיחה לאמה, ובכל מזג האוויר, בקור ובחום חבשה את ברדס העץ על ראשה, עד שהאנשים נתנו לה כינוי הצ'יהימה.

למרות כל זה שמעות על יופייה התפשטו בסביבה ותמיד היו אנשים צעירים שניסו להתגנב ולהוריד לה את הברדס מהראש. אך היא לא הסכימה לכך וגירשה אותם מפניה וכאשר ניסו לדבר איתה לא ענתה להם והמשיכה בעבודתה. למרות ששכרה היה נמוך וגם המזון לא היה בשפע, היא יכלה

לחיות והסתפקה בכך.

יום אחד בעל החווה עבר ליד השדה בו היא עבדה ועצר כדי להתבונן בעבודתה. אחרי כמה דקות דיבר איתה, התעניין במצבה ובסוף הביא אותה לביתו, כדי שתטפל באישתו החולה. הנערה חשבה שעכשיו נגמרו הצרות שלה, אך לא ידעה שהגרוע ביותר עדיין מצפה לה.

זמן לא רב אחרי שהצ'יהימה התחילה לטפל באישה החולה הבן הבכור של המשפחה, חזר הביתה מלימודיו בעיר קיוטו. כבר נמאס לו מהעיר והנאות שלה ושמח להיות עכשיו בסביבה ירוקה, בין העצי אפרסק הפורחים ופרחי השדות.

בוקר אחד, בזמן טיולו, ראה את הבחורה עם ברדס עץ על ראשה ומיד הלך לאמו ושאל מי היא, מאין באה ומדוע היא מכסה את פניה בדבר המוזר הזה.

האם הסבירה לו שזו גחמה שלה ועדיין איש לא הצליח לשכנע אותה להוריד את הדבר. הבן צחק, אך את מחשבותיו שמר לעצמו.

יום חם אחד, בדרך הביתה, הוא הזדמן ליד נחל קטן ושם ראה את הבחורה, קורעת ברך ליד המים ושוטפת את פניה. הברדס היה מונח בצד והצעיר, שהתרשם מאוד מיופייה של הצעירה, החליט להינשא לה. כשסיפר זאת למשפחתו, אלא התחילו לספר לו כל מיני סיפורי זוועה עליה, אך הוא ידע שזה רק דיבורי סרק. "אני חייב לעמוד על שלי" חשב "והם יוותרו בסוף". לצעירה הייתה זאת הזדמנות נהדרת ואיש לא יכול היה לחשוב שהיא תסרב, ובכל זאת כך היה. זה לא נכון ליצור בעיות וריב בבית, חשבה, ולמרות שזמן רב בכתה בסתר, לא שינתה את החלטתה. אך יום אחד הופיעה בחלומה אמא שלה ואמרה לה להתחתן עם הצעיר. לכן, כאשר הוא שאל אותה שוב, והוא עשה זאת כמעט כל יום, הסכימה להפתעתו ושמחתו הרבה. ההורים ראו שאין להם ברירה והתחילו בהכנות לחתונה. מובן שהשכנים לעגו לברדס העץ, אך החתן לא שם לב עליהם. הוא היה

מאושר ורק צחק מדבריהם. כשהכל היה מוכן לטכס והכלה הולבשה בבגדים היפים ביותר שניתן היה למצוא ביפן, נערות רצו לסדר את שערותיה ולשם כך היו צריכות להוריד את ברדס העץ שלה. אך הברדס לא ירד מראשה, וכמה שלא משכו, הנערה המסכנה רק בכתה מכאב. החתן שמע זאת, בא, הרגיע אותה ואמר שיתחתן איתה גם כשהיו חובשת ברדס. התחילו החגיגות. הזוג הצעיר ישב ביחד והביאו להם כוס יין, ממנו היו צריכים לשתות. וכשהם הוריקו את הכוס קרה דבר מופלא. הברדס התפרק ברעש חזק ונפל על הארץ בחתיכות קטנות. כאשר כולם הביטו עליהם ראו את הרצפה מכוסה באבני חן יקרות. אך כולם היו עוד יותר מופתעים מיופייה של הכלה, שהיה רב יותר מכל מה שראו עד כה. הלילה עבר בשירה וריקודים והזוג הצעיר עבר לביתם החדש, שם חיו עד מותם. ילדים רבים נולדו להם, ואלה היו מפורסמים בכל ארץ יפן בטוב-לבם וביופיים.